

Moje postižení není vidět

Jmenuji se László Sümegh a 25 let se snažím pomáhat „dětem ulice“. V roce 1995 jsem jako výtvarník cestoval do Prahy, a když jsem vystoupil na Hlavním nádraží, všiml jsem si opuštěných mladých lidí, kteří tam bezprizorně bloumali. Byli jakoby bez duše a vypadali, že jsou náchylní ke každé špatnosti. Píšu „špatnosti“ - teprve později jsem pochopil, že potřebovali přežít do druhého dne. Bez rodiny, bez jakéhokoliv zázemí, bez přátel a bez peněz se nestanete běžným občanem... Neodsuzoval jsem je, ale naopak mne začaly zajímat jejich životní příběhy a často jsem s nimi sdílel i jejich tíživá traumata, o nichž se běžně mezi lidmi netuší vůbec nic. Ač se v podstatě pohybovali na dně ulice, pro mne se stali jejími dětmi.

A je tomu tak doteď - nemohu jinak, než těmto „dětem ulice“ pomáhat. Založil jsem pro ně sdružení Projekt Šance, které jim nabízí opakovatelnou šanci z ulice odejít a postavit se na vlastní nohy. Spolu s několika kolegy provázíme naše klienty na této cestě každodenně, a to doslova krok po krůčku. Pracovní terapie v Domě Šance a další doprovodné programy jsou pro úspěšnost našeho úsilí nezbytné.

Robin vypráví o svém životě:

Historie Projektu Šance se odvíjí od roku 1995.

László Sümegeh věděl, že chce pomáhat. Věděl o mladých lidech, kteří žijí na ulici. Hledal způsob, jak jim pomoci. Úředníci ho nebrali vážně, v té době bylo na první pohled jasné, že je trochu jiný (prostě umělec: dlouhé vlasy, věčně rozevlátý a v hlavě plno plánů). „Přestane Vás to bavit za 14 dní, za měsíc...“ říkali mu.

Zmýlili se.

Nejdříve ho podpořila NROS, postupem času získal důvěru dalších odborníků a úřadů (absolvoval řadu odborných seminářů doma i v zahraničí) a navázal spolupráci s Národním zdravotnickým ústavem – Národní referenční laboratoří pro AIDS a šel do terénu, kde začal budoucí klienty testovat ze slin na protilátky HIV/AIDS. Tento program zaštiťuje Národní program boje proti AIDS ČR, který je zastřešen Ministerstvem zdravotnictví ČR. Začátky byly dost kruté. Jeho budoucí klienti nevěděli, kam ho zařadit. Nic po nich nechtěl, naopak jim něco nosil a poučoval je, že takhle žít nemusí. Sliboval jim nějaké centrum, kam budou moci přijít, najíst se, vyprat si. Na začátku mu nevěřili, chvíli to trvalo, než ho přijali. Někdy s nimi trávil celé dny i noci na lavičkách, šel za nimi tam, kde byli, někteří mu dodnes říkají „mami“ nebo „tati“ (podle toho, koho jim nahrazuje...).

Právě proto, že se mezi ně dokázal dostat a získat si jejich důvěru (byl tady pro ně – jedním z nich), si ho odborníci velmi cení. Podle Petera Pöthe, lékaře a psychiatra školeného na Harvardské univerzitě, který zveřejnil studie o sexuálním zneužívání mezi českými dětmi, je László jedinou osobou, která se snažila a byla schopná se přiblížit k chlapcům žijícím v Praze na ulici. (viz The Prague Post)

Po několika letech práce získal podporu MČ Praha 1 a po dlouhém martyriu a neustálém obhajování své práce na úřadech splnil svůj slib a v roce 1997 otevřel pro klienty sice malou, ale o to hezčí místnost, kde zřídil poradnu. On to je spíše takový malý kutloch (jak v prosinci 2002 na návštěvě v rámci programu Host měsíce řekl Petr Novotný), ale klientům to vyhovuje. Když žijete na ulici, nemáte velké nároky.

Za pár let už ale ani tento prostor nestačil, a tak se začalo snít o domě, kde by byly zřízeny pracovní dílny, dostatečná klubová místnost, prostory pro alternativní vzdělávání, terapeutické prostory atd. Nepředbíhejme však, ta malá místnost, to se psal rok 1997, a s ním se pojí úplný začátek občanského sdružení Projekt Šance.

Na konci roku 2003 získal Projekt Šance ve výběrovém řízení objekt do pronájmu v Městské části Praha 5.

Nazvali jsme ho Dům Šance.

První pokus s otevřením PRACOVNÍ DÍLNY Domu Šance se uskutečnil v roce 2006. Od června 2007 se podařilo dílnu ve zkušebním provozu otevřít celotýdenně.

V roce 2005/2006 proběhla rekonstrukce StreetWorkCentra a pro klienty byl vybudován sprchový kout. Ve StreetWorkCentru jsou dvě pračky a dvě sušičky na prádlo. I když přijdou klienti špinaví, mohou odejít čistí. StreetWorkCentrum poskytuje vše v rámci programu **PRVNÍ POMOC V NOUZI**.

<https://www.youtube.com/embed/HNTbRpCXf7A>

Možnosti pomoci:

- [Staňte se RODINOU „Děti ulice“](#)
- [Kupte si propisku z PRACOVNÍ DÍLNY](#)
- [Trvalý příkaz k úhradě](#)

- [Umělci „Dětem ulice“ / AUKCE](#)
- www.PomahejteMailem.cz

-šk-

Hodnocení:

□□□□